

ELS GOMES

CAPÍTOL NOVÈ

EL CRAK COM A META?

Juguem una mica amb les compres a Borsa. Diu la Kahlo. No vull que hi entrem, retopa el Kandinski. Només tenim un enemic, és un enemic comú, sigui quin sigui el nostre avantatge polític, sigui quin sigui el nostre comportament col·lectiu i individual, el nostre enemic és el capital, ho sentiu? És el capital!

La Kahlo abaixa la tapa del seu portàtil.

funciona. Té el nas vermell pel fred que ha passat conduint.

Prenem el cafè? El Tàpies distribueix els vasos de paper a cadascun del membres del grup. Quan li en dóna un Kandinski, li diu. Això ja ens ho vas dir en la reunió anterior! Però finalment vas rectificar, no? Picasso, amb tu no guanyem per ensurts. La setmana passada el virus, avui el fred; vendre o no vendre, aquesta és la qüestió!

confinament i les cafeteries tancades, cada setmana han de buscar un lloc diferent i discret. Una gran peça d'artilleria rovellada del segle XIX els serveix d'oficina.

Ni m'heu entès ni deixat acabar de parlar, es queixa el Kandinski. Com a hackers, que actuem sense ajuda d'altres hackers no podem mai robar diners o enfonsar un banc. Necessariem pirates informàtics cinturó negre com a

esquizofrènic podria fotre'ls. Molt bé! Avui tens un dia florit, diu la Kahlo però no va d'això.

Mireu, la Borsa de Barcelona, París, els mercats europeus + un 1,3% de mitjana. Les borses nord-americanes semblen totalment pendents del recompte de vots a Michigan. El CAC40, que estava perdent gairebé un 2,5% a les 8:50 d'aquest matí (al voltant de 4.680) ha augmentat 200Pts a mesura que la bretxa es va reduint entre els dos candidats a la presidència i poden guanyar els demòcrates. La raó del nostre fracàs econòmic són les eleccions americanes que frenaran els inversors en borsa fins que hi hagi un resultat.

Doncs sembla que va per llarg. Diu el Miró tot arrugant un tros de paper ple de dibuixos abans de llençar-lo.

La reunió d'avui no agrada realment a ningú del GRUP D'OPERACIONS MOLT ESPECIALS. Excepte la Kahlo, tots pensen que tot va malament en aquesta acció i que ella no els va demanar la opinió abans de fer el primer pas.

Què en penses tu, Kahlo? Pregunta el Soutine.

Estic "horroritzada", aquest és el problema. El meu pla podria haver funcionat i em sorprèn la poca cortesia que mostreu. Això no impedeix que pugueu dir que no vaig saber anticipar que podria passar durant les eleccions nord-americanes.

No et justifiquis! Li reclama el Soutine que és qui mana avui. Unes quantes gotes de plugim els fan aixecar els ulls cap el cel. Vam dir que plantejàvem dues hores de reunió. Així que me'n vaig, són les 12h30.

(continua a la pàgina 5)

El Soutine, parla enfurismat, sec, sense temps mort, amb una fluïdesa perfecta. Quan robes un banc, entres, surts i això és tot - el que importa no és l'atrancament- o si vas perdre el boti durant la fuga. En altres paraules, no és el destí el que té prioritat, sinó l'acció realitzada pels GOMES.

El Miró deixa de dibuixar però és el Picasso qui parla. Al final un té els seus drets, no? Després del tancament de l'empresa on treballava abans de la pandèmia, condueix un vell Mercedes descapotable amb la capota que ja no

El Picasso salta com si una abella l'hagués picat a l'ull. Jo vendre'm el Mercedes? El Tàpies se'l mira amb cara de que no entén res. I qui et parla del Mercedes? Parlo de les accions que durant la setmana hem anat comprant. La Kahlo diu que ens descobriran, que d'avui no passa. Que algú s'adonarà que no és normal que les accions del Sabadell i de Caixabanc enlloc de recuperar-se i nosaltres poder vendre amb beneficis, cada dia estiguin més devaluades.

El grup s'ha reunit al parc del castell de Montjuïc. Amb el nou

mínim. Com saber si els expresidents catalans no han presentar una denuncia?

No ho podem saber, afirma la Kahlo, contundent.

El Tàpies empalma. Potser és una aventura perduda immersa en una austera burlesca, resultat de derrapats incontrolats en el món de colls blancs i barbes en eriçó, cues de cavall les dones i, on els escorxadors són vistos com catedrals i les fàbriques com jungles hostils. Els banquers saben defensar-se massa bé i només un hacker assassí